❀ श्रीराधासर्वेश्वरो जयति ❀

❀ श्रीभगवन्निम्बार्कमहामुनीन्द्राय नमः ❀

अथ श्रीगोपाल कवचम्

(श्रीगोपालस्तवराज, श्रीराधा कवच, त्र्यैलोक्यमङ्गल कवच सहित)

सङ्ग्रहकर्ता :
अक्लेश केशव शरणम्
भरतपुर, चितवन
नेपाल

संवत् २०७१

मूल्य : प्रेम पाठ

राधेकृष्ण राधेकृष्ण कृष्ण कृष्ण राधे राधे राधेश्याम राधेश्याम श्याम श्याम राधे राधे

* अथ श्रीगोपालस्तवराजः *

ॐ अस्य श्रीगोपालस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीनारदऋषिः अनुष्टुप्छन्दः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता श्रीकृष्णप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥

अथ ध्यानम्—

सजल–जलद–नीलं दर्शितोदार–शीलं
कर–तल–धृत–शैलं वेणु–वाद्ये रसालम् ।
व्रज–जन–कुल–पालं कामिनी–केलि–लोलं
तरुणतुलसि–मालं नौमि गोपालबालम् ॥

नारद उवाच—

नवीन–नीरद–श्यामं नीलेन्दीवर–लोचनम् ।
[1]वल्लवी–नन्दनं वन्दे कृष्णं गोपालरूपिणम् ॥१॥
स्फुरद्बर्ह–दलोद्बद्ध–नील–[2]कुन्तल–मण्डितम् ।
कदम्ब–कुसुमोद्भासि–वनमाला–विभूषितम् ॥२॥

१–देवकी, २–कुञ्चितमूर्धजम् ।

गण्ड - मण्डल - संसर्गि - चलत्काञ्चन - कुण्डलम् ।
स्थूल - मुक्ता - फलोदार - हारोद्योतित - वक्षसम् ॥३॥
हेमाङ्गद - तुला - कोटि - किरीटोज्ज्वल - विग्रहम् ।
मन्द - मारुत - संक्षोभि - वलिताम्बर - सञ्चयम् ॥४॥
रुचिरोष्ठ - पुट - न्यस्त - वंशी - मधुर - निःस्वनैः ।
लसद्गोपालिका-चेतो मोहयन्तं मुहुर्मुहुः ।५॥
वल्लवी - वदनाम्भोज - मधुपान - मधुव्रतम् ।
क्षोभयन्तं मनस्तासां सस्मेरापाङ्गवीक्षणैः ॥६॥
यौवनोद्भिन्न - देहाभिः संसक्ताभिः परस्परम् ।
विचित्राम्बरभूषाभिर्गोपनारीभिरावृतम् ॥७॥
प्रभिन्नाञ्जन - कालिन्दी - जलकेलि - कलोत्सुकम् ।
[1]योधयन्तं क्वचिद् गोपान् व्याहरन्तं गवाङ्गणम् ॥८॥

१–वोधयन्ततं ।

कालिन्दी - जल - संसर्गि - शीतलानिल - कंपिते ।
कदम्ब - पादप - च्छाये स्थितं वृन्दावने क्वचित् ॥९॥
रत्न - भूधर - संलग्न - रत्नासन - परिग्रहम् ।
कल्प - पादप - मध्यस्थं हेममण्डपिकागतम् ॥१०॥
वसन्त-कुसुमामोद-सुरभीकृत-दिङ मुखे ।
गोवर्द्धन - गिरौ रम्ये स्थितं रासरसोत्सुकम् ॥११॥
सव्य - हस्त - तले न्यस्तगिरिवर्यातपत्रकम् ।
खण्डिताखण्डलोन्मुक्त - मुक्तासार - घनाघनम् ॥१२॥
वेणु - वाद्य - महोल्लास - कृत- हुङ्कार - निःस्वनैः ।
सवत्सैरुन्मुखैः शश्वद् गोकुलैरभिवीक्षितम् ॥१३॥
कृष्णमेवानुगायद्भिस्तच्चेष्टा - वश - वर्तिभिः ।
दण्ड - पाशोद्यत - करैर्गोपालैरुपशोभितम् ॥१४॥

नारदाद्यैर्मुनि-श्रेष्ठैर्वेद-वेदाङ्ग—पारगैः ।
प्रीति-सुस्निग्धया वाचा स्तूयमानं परात्परम् ॥१५॥

य एवं चिन्तयेद्देवं भक्त्या संस्तौति मानवः ।
त्रिसन्ध्यं तस्य तुष्टोऽसौ ददाति वरमीप्सितम् ॥१६॥

राज—वल्लभतामेति भवेत्सर्व—जन—प्रियः ।
अचलां श्रियमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवम् ॥१७॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे चतुर्थरात्रे
श्रीगोपालस्तवराजः सम्पूर्णः ।

ॐ नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।
जगद्धिताय कृष्णाय गोपालाय नमो नमः ॥

卐

* अथ श्रीगोपालमन्त्र-जप-विधिः *

ॐ अस्याष्टादशाक्षर–श्रीगोपालमन्त्रस्य श्रीनारद ऋषिर्गायत्री छन्दः श्रीगोपालो देवता कामो बीज स्वाहा शक्तिः योगमाया कीलकं श्रीराधागोपाल प्रीत्यर्थे (चतुर्विध पुरुषार्थ सिद्ध् यर्थे) जपे विनियोगः ।

श्रीनारदर्षये नमः शिरसि । गायत्री छन्दसे नमो मुखे । श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदये । क्लीं बीजाय नमो गुह्ये । स्वाहा शक्तये नमः पादयोः । ह्रीं कीलकाय नमः सर्वाङ्गे ।

क्लीं अगुष्ठाभ्यां नमः । कृष्णाय तर्जनीभ्यां नमः । गोविन्दाय मध्यमाभ्यां नमः । गोपीजन अनामिकाभ्यां नमः । वल्लभाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । स्वाहा करतल-करपृष्ठाभ्यां नमः ।

क्लीं हृदयाय नमः । कृष्णाय शिरसे स्वाहा । गोविन्दाय शिखायै बषट् । गोपीजन

कवचाय हुम् । वल्लभाय नेत्रत्रयाय वौषट् । स्वाहा अस्त्राय फट् ।

क्लीं नमो मूर्द्धनि । कृष्णाय नमो वक्त्रे । गोविन्दाय नमो हृदये । गोपीजन-वल्लभाय नमो नाभौ । स्वाहा नमः पादयोः ।

क्लीं नमो ब्रह्मरन्ध्रे (शिरसि) कृं नमो ललाटे । ष्णां नमो भ्रुवोर्मध्ये । यं नमो दक्षिणे कर्णे । गों नमो वाम-कर्णे । विं नमो दक्षिण नेत्रे । दां नमो वाम नेत्रे । यं नमो दक्षिण-नासापुटे । गों नमो वामनासापुटे । पीं नमो वदने । जं नमः कण्ठे । नं नमो हृदि । वं नमो नाभौ । ल्लं नमो दक्षिण कट्याम् । भां नमो वामकट्याम् । यं नमो मूले (गुह्ये) । स्वां नमो जानुनोः । हां नमः पादयोः ।

मूलेन त्रिर्व्यापकं कृत्वा ध्यायेत्—

स्वभावतोऽपास्त-समस्त-दोषमशेष-कल्याण-गुणैकराशिम् ।
व्यूहाङ्गिनं ब्रह्म परं वरेण्यं ध्यायेम कृष्णं कमलेक्षणं हरिम् ।।१।।
अङ्गे तु वामे वृषभानुजां मुदा विराजमानामनुरूप-सौभगाम् ।
सखी-सहस्रैः परिसेवितां सदा स्मरेम देवीं सकलेष्ट-कामदाम् ।।२।।

इति ध्यात्वा—'क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय गोपीजन-वल्लभाय स्वाहा''—इति मन्त्रमष्टोत्तरशतं जपेत् ।

॥ अथ श्रीगोपाल कवचम् ॥

ध्यानम् :- कस्तूरी-तिलकं ललाटपटले वक्षःस्थले कौस्तुभं
नासाग्रे वरमौक्तिकं करतले वेणुः करे कङ्कणम् ॥
सर्वाङ्गे हरिचन्दनं सुललितं कण्ठे च मुक्तावली
गोपस्त्रीपरिवेष्टितो विजयते गोपालचूड़ामणिः ॥१॥
फुल्लेन्दीवर—कान्तिमिन्दुवदनं बर्हावतंसप्रियं
श्रीवत्साङ्कमुदार—कौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम् ॥
गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गो–गोपसङ्घावृतं
गोविन्दं कलवेणुवादनपरं दिव्याङ्गभूषं भजे ॥२॥

* अथ कवचम् *

श्रीमहादेव उवाच—

अथ वक्ष्यामि कवचं गोपालस्य जगद्गुरोः ।
यस्य स्मरणमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥१॥

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय ।
नारदोऽस्य ऋषिर्देवि छन्दोऽनुष्टुबुदाहृतम् ॥२॥

देवता बालकृष्णश्च चतुर्वर्ग—प्रदायकः ।
शिरो मे बालकृष्णश्च पातु नित्यं मम श्रुती ॥३॥

नारायणः पातु कण्ठं गोपीवन्द्यः कपोलकम् ।
नासिके मधुहा पातु चक्षुषी नन्दनन्दनः ॥४॥

जनार्दनः पातु दन्तानधरं माधवस्तथा ।
ऊर्ध्वोष्ठं पातु वाराहश्चिबुकं केशिसूदनः ॥५॥

हृदयं गोपिकानाथो नाभिं सेतुप्रदः सदा ।
हस्तौ गोवर्द्धनधरः पादौ पीताम्बरोऽवतु ॥६॥
कराङ्गुली श्रीधरो मे पादाङ्गुलीः कृपामयः ।
लिङ्गं पातु गदापाणिर्बालक्रीड़ा—मनोरमः ॥७॥
जगन्नाथः पातु पूर्वं श्रीरामोऽवतु पश्चिमम् ।
उत्तरं कैटभारिश्च दक्षिणं हनुमत्प्रभुः ॥८॥
आग्नेय्यां पातु गोविन्दो नैरृत्यां पातु केशवः ।
वायव्यां पातु दैत्यारिरैशान्यां गोपनन्दनः ॥९॥
ऊर्ध्वं पातु प्रलम्बारिरधः कैटभमर्दनः ।
शयानं पातु पूतात्मा गतौ पातु श्रियः पतिः ॥१०॥
शेषः पातु निरालम्बे जाग्रद्भावे ह्यपां पतिः ।
भोजने केशिहा पातु कृष्णः सर्वाङ्ग—सन्धिषु ॥११॥

गणनासु निशानाथो दिवानाथो दिनक्षये ।
इति ते कथितं दिव्यं कवचं परमाद्भुतम् ॥१२॥
यः पठेन्नित्यमेवेदं कवचं प्रयतो नरः ।
तस्याशु विपदो देवि नश्यन्ति रिपुसंघतः ॥१३॥
अन्ते गोपालचरणं प्राप्नोति परमेश्वरि ।
त्रिसन्ध्यमेकसन्ध्यं वा यः पठेच्छृणुयादपि ॥१४॥
तं सर्वदा रमानाथः परिपाति चतुर्भुजः ।
अज्ञात्वा कवचं देवि गोपालं पूजयेद्यदि ॥१५॥
सर्वं तस्य वृथा देवि जप—होमार्चनादिकम् ।
सशस्त्रघात संप्राप्य मृत्युमेति न संशयः ॥१६॥

इति श्रीनारद-पञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे चतुर्थरात्रे
गोपालकवचं नाम सप्तमोऽध्यायः ।

卐

* अथ श्रीराधाकवचम् *

पार्वत्युवाच—

कैलाशवासिन् भगवन् भक्तानुग्रकारक ।
राधिकाकवचं पुण्यं कथयस्व मम प्रभो ॥१॥
यद्यस्ति करुणानाथ त्राहि मां दुःखतो भयात् ।
त्वमेव शरणं नाथ शूलपाणे पिनाकधृक् ॥२॥

शिव उवाचः—

शृणुष्व गिरिजे तुभ्यं कवचं पूर्व–संचितम् ।
सवरक्षाकरं पुण्यं सर्वहत्याहरं परम् ॥३॥
हरिभक्तिप्रदं साक्षाद् भुक्ति - मुक्ति - प्रसाधनम् ।
त्रैलोक्याकर्षणं देवि हरि - सान्निध्य - कारकम् ॥४॥
सर्वत्र जयदं देवि सर्व - शत्रु - भयावहम् ।
सर्वेषां चैव भूतानां मनोवृत्तिहरं परम् ॥५॥

चतुर्धा मुक्तिजनकं सदानन्दकरं परम् ।
राजसूयाश्वमेधानां यज्ञानां फलदायकम् ॥६॥
इदं कवचमज्ञात्वा राधा–मन्त्रं च यो जपेत् ।
स नाप्नोति फलं तस्य विघ्नस्तस्य पदे पदे ॥७॥
ऋषिरस्य महादेवोऽनुष्टुप् छन्दश्च कीर्तितम् ।
राधाऽस्य देवता प्रोक्ता रां बीजं कीलकं स्मृतम् ॥८॥
धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ।
श्रीराधा मे शिरः पातु ललाटं राधिका तथा ॥९॥
श्रीमती नेत्रयुगलं कर्णौ गोपेन्द्रनन्दिनी ।
हरिप्रिया नासिकां च भ्रूयुगं शशि–शोभना ॥१०॥
ओष्ठं पातु कृपा देवी अधरं गोपिका तथा ।
वृषभानुसुता दन्तांश्चिबुकं गोपनन्दिनी ॥११॥

चन्द्रावली पातु गण्डं जिह्वां कृष्णप्रिया तथा ।
कण्ठं पातु हरिप्राणा हृदयं विजया तथा ॥१२॥
बाहू द्वौ चन्द्रवदना उदरं सुबल—स्वसा ।
कोटियोगान्विता पातु पादौ सौभद्रिका तथा ॥१३॥
नखांश्चन्द्रमुखी पातु गुल्फौ गोपालवल्लभा ।
जानुदेशं जया पातु गोपी पादतलं तथा ॥१४॥
शुभप्रदा पातु पृष्ठं कुक्षौ श्रीकान्तवल्लभा ।
जानुदेशं जया पातु हरिणी पातु सर्वतः ॥१५॥
वाक्यं वाणी सदा पातु धनागारं धनेश्वरी ।
पूर्वां दिशं कृष्णरता कृष्णप्राणा च पश्चिमाम् ॥१६॥
उत्तरां हरिता पातु दक्षिणां वृषभानुजा ।
चन्द्रावली निशामेव दिवाक्ष्वेडित—मेखला ॥१७॥

सौभाग्यदा मध्यदिने सायाह्ने कामरूपिणी ।
रौद्री प्रातः पातु मां हि गोपिनी रजनीक्षये ॥१८॥
हेतुदा संगवे पातु केतुमाला दिवार्धके ।
शेषाऽपराह्नसमये शमिता सर्वसन्धिषु ॥१९॥
योगिनी भोगसमये रतौ रतिप्रदा सदा ।
कामेशी कौतुके नित्यं यागे रत्नावली मम ॥२०॥
सर्वदा सर्वकार्येषु राधिका कृष्णमानसा ।
इत्येतत्कथितं देवि कवचं परमाद्भुतम् ॥२१॥
सर्वरक्षाकरं नाम महारक्षाकरं परम् ।
प्रातर्मध्याह्न-समये सायाह्ने प्रपठेद्यदि ॥२२॥
सर्वार्थ—सिद्धिस्तस्य स्याद्यद्यन्मनसि वर्तते ।
राजद्वारे सभायां च संग्रामे शत्रु-संकटे ॥२३॥

प्राणार्थनाश–समये यः पठेत्प्रयतो नरः ।
तस्य सिद्धिर्भवेद्देवि न भयं विद्यते क्वचित् ॥२४॥

आराधिता राधिका च तेन सत्यं न संशयः ।
गङ्गास्नानाद्धरेर्नाम—ग्रहणाद्यत्फलं भवेत् ॥२५॥

तत्फलं तस्य भवति यः पठेत् प्रयतः शुचिः ।
हरिद्रा–रोचना–चन्द्र–मण्डितं हरिचन्दनम् ॥२६॥

कृत्वा लिखित्वा भूर्जे च धारयेन्मस्तके भुजे ।
कण्ठे वा देवदेवेशि स हरिर्नात्र संशयः ॥२७॥

कवचस्य प्रसादेन ब्रह्मा सृष्टिं स्थितिं हरिः ।
संहारं नियतं चाहं करोमि कुरुते तथा ॥२८॥

वैष्णवाय विशुद्धाय विरागगुणाशालिने ।
दद्यात्कवचमव्यग्रमन्यथा नाशमाप्नुयात् ॥२९॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे
श्रीराधाकवचं सम्पूर्णम् ।

卐

* अथ श्रीराधिका-मन्त्रः *

"क्लीं श्रीं राधिकायै स्वाहा"

अस्य श्रीराधिकामन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः जगती छन्दः श्रीराधिका सर्वेश्वरी देवता क्लीं बीजं स्वाहा शक्तिः क्लीं श्रीं कीलकं श्रीराधाकृष्ण-प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ।

अगस्त्यर्षये नमः शिरसि । जगती छन्दसे नमो मुखे । श्रीराधिकासर्वेश्वरी-देवतायै नमो हृदये । क्लीं बीजाय नमो गुह्ये । स्वाहा शक्तये नमः पादयोः । क्लीं श्रीं कीलकाय नमः सर्वाङ्गे ।

क्लीं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । श्रीं तर्जनीभ्यां नमः । राधिकायै स्वाहा मध्यमाभ्यां

नमः । क्लीं अनामिकाभ्यां नमः । श्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । राधिकायै स्वाहा करतल-कर-पृष्ठाभ्यां नमः ।

क्लीं हृदयाय नमः श्रीं शिरसे स्वाहा । राधिकायै स्वाहा शिखायै वषट् । क्लीं कवचाय हुम् । श्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् । राधिकायै स्वाहा अस्त्राय फट् ।

अथ ध्यानम्

जगद्भर्तुर्विश्व-संमोहनस्य श्रीकृष्णस्य प्राणतोऽधिकामपि ।
वृन्दारण्ये स्वेष्टदेवीं च नित्यं तां राधिकां वनधात्रीं नमामः ॥

किरीट—केयूर—धरे नूपुराभात—पादुके ।
नैक—भूषणसंयुक्ते राधिके त्वं प्रसीद मे ॥

इति ध्यात्वा जपेत् । जपावसाने पुनः ऋष्यादि न्यासान् विधाय ध्यात्वा च निवेदयेत्—

गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि ! त्वत्प्रसादात्सुरेश्वरि ॥

लक्षमात्रं पुरश्चरणम् । कलौ चतुर्लक्षं जपित्वा कुशली भवेत् ।

मङ्गलं बालकृष्णाय दिव्यलीलाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं नीलवर्णाय जगदीशाय मङ्गलम् ॥
मङ्गलं यदुनाथाय वासुदेवाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं नन्दपुत्राय सदानन्दाय मङ्गलम् ॥

अथ त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कवचम्

पुलस्त्य उवाच[१] —

भगवन्सर्वधर्मज्ञ कवचं यत्प्रकाशितम् ।
त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कृपया कथय प्रभो ॥१॥

सनत्कुमार उवाच—

शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र कवचं परमाद्भुतम् ।
नारायणेन कथितं कृपया ब्राह्मणो पुरा ॥२॥

१—नारद उवाच ।

ब्रह्मणा कथितं मह्यं परं स्नेहाद्ददामि ते ।
अतिगुह्यतमं[1] तत्त्वं ब्रह्ममन्त्रौघविग्रहम् ॥३॥
यद्धृत्वा पठनाद् ब्रह्मा सृष्टिं वितनुते ध्रुवम् ।
यद्धृष्वा पठनात्पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् ॥४॥
पठनाद्धारणाच्छंभुः संहर्ता सर्वतत्त्व[2] वित् ।
त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् ॥५॥
वरदृप्तान् जघानैव पठनाद्धारणाद्यतः ।
एवमिन्द्रादयः सर्वे [3]सर्वैश्वर्यमवाप्नुयुः ॥६॥
इदं कवचमत्यन्तगुप्तं कुत्रापि नो वदेत् ।
शिष्याय [4]विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् ॥७॥
शठाय परशिष्याय दत्वा[5] मृत्युमवाप्नुयात् ।
त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः ॥८॥

१–तरं, २–मन्त्र, ३–परमैश्वर्यमाप्नुयुः, ४–भक्तियुक्ताय, ५–दद्यात् ।

ऋषिश्छंदस्तु[१] गायत्री देवो नारायणः स्वयम् ।
धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥९॥
प्रणवो मे शिरः पातु नमो नारायणाय च ।
भालं पायान्नेत्र-युग्मंमष्टाणों भुक्तिमुक्तिदः ॥१०॥
क्लीं पायाच्छ्रोत्रयुग्मं चैकाक्षरः सर्वमोहनः ।
क्लीं कृष्णाय सदा घ्राणे[२] गोविंदायेति जिह्विकाम् ॥११॥
गोपीजनपदं वल्लभाय स्वाहाननं मम ।
अष्टादशाक्षरो मन्त्रः कण्ठं पातु दशाक्षरः ॥१२॥
क्लीं ग्लौं क्लीं श्यामलाङ्गाय नमः स्कंधौ दशाक्षरः ।
गोपीजनपदं वल्लभाय स्वाहा भुजद्वयम् ॥१३॥
क्लीं कृष्णाय करौ पातु[३] क्लीं कृष्णायां[४] गजोऽवतु ।

१--श्च, २-घ्राणम्, ३-पायात्, ४-'हृदं मम' इति, अङ्गतोऽवतु इति च ।

हृदयं[१] भुवनेशानः क्लीं कृष्णाय[२] स्तनौ[३] मम ॥१४॥
गोपालायाग्निजाया[४] मे, कुक्षियुग्मं सदाऽवतु ।
क्लीं कृष्णाय सदा पातु पार्श्वयुग्मं मनूत्तमः ॥१५॥
कृष्णगोविन्दकौ पातां स्मराद्यौ ङेयुतौ मनः[५] ।
अष्टाक्षरः[६] पातु नाभिं, कृष्णेति द्वयक्षरोऽवतु ॥१६॥
पृष्ठं क्लीं कृष्ण कंकालं[७] क्लीं कृष्णायद्विठांतकः ।
सक्थिनी सततं पातु, श्रींह्रींक्लीं कृष्णठद्वयम् ॥१७॥
ऊरु सप्ताक्षरः पातु[८] त्रयोदशाक्षरोऽवतु ।
श्रींह्रींक्लीं पदतो गोपीजनवल्लपदं ततः ॥१८॥
भायस्वाहेति पायुं वै, क्लींह्रींश्रीं च दशाक्षरः[९] ।
जानुनी च सदा पातु, ह्रींश्रींक्लीं च दशाक्षरः ॥१९॥

१–श्रीं मतिं भुवनेशाय इति, हृदय श्री भुवनेशी इति च, २–कृष्णः क्लीं, ३–मम स्तनौ, ४–यान्तं, ५–मनू, ६–नाभिमष्टाक्षरः पातु, ७–कृष्णकं गल्लं, ८–पायात्, ९–दशार्णक ।

त्रयोदशाक्षरः पातु, जंघे चक्रगदायुधः[१] ।
श्रीमन्मुकुन्दचरणौ, सदा शरणमहं प्रपद्ये ॥२०॥
इति शरणमन्त्रस्तु, पादौ पायात्सदा मम ।
अष्टादशाक्षरो ह्लीं श्रीं पूर्वको विंशवर्णकः ॥२१॥
सर्वाङ्गं मे सदा पातु द्वारकानायको वली ।
नमो भगवते पश्चाद्वासुदेवाय तत्परम् ॥२२॥
ताराद्यो द्वादशार्णोऽयं, प्राच्यां मां सर्वदावतु ।
श्रींह्लींक्लींदशवर्णकः क्लींह्लींश्रींषोडशाक्षरः ॥२३॥
गदाद्युदायुधो विष्णुः [२]स मेऽग्निदिशि रक्षतु ।
ह्लीं श्रींदशाक्षरो मन्त्रो, दक्षिणे मां सदावतु ॥२४॥
तारा नमो भगवते, रुक्मिणी–वल्लभाय च ।
स्वाहेति षोडशार्णोऽयं नैर्ऋत्यां दिशि रक्षतु ॥२५॥

१–चक्राद्युदायुधः, २–मामग्नेर्दिशि ।

क्लीं[१] हृषीकेशायपदं, नमो मां वारुणेऽवतु ।
अष्टादशार्णः कामांतो, वायव्ये मां सदावतु ॥२६॥
श्रीं मायाकामकृष्णाय, गोविन्दाय द्विठो मनुः ।
द्वादशार्णात्मको विष्णुरुत्तरे मां सदावतु ॥२७॥
वाग्भवः[२] कामकृष्णाय, ह्रीं गोविन्दाय तत्परम् ।
श्रींगोपीजनवल्लान्ते भाय[३] स्वाहा करौ ततः ॥२८॥
द्वाविंशदक्षरो मन्त्रो मामैशान्ये[४] सदाऽवतु ।
कालियस्य फणामध्ये, दिव्यं नृत्यं करोति तम् ॥२९॥
नमामि देवकीपुत्रं नृत्यराजानमच्युतम् ।
द्वात्रिंशदक्षरो मन्त्रो ऽप्यधो मां सर्वदाऽवतु[५] ॥३०॥

१–वारुण्यां क्लीं हृषीकेशाः, २–भगवान्, ३–गोपीजनमनोवल्लभाय स्वाहा नमोऽस्तुते, ४–ईशान्याम्, ५–'सर्वदाऽवतु' इत्यस्याग्रे 'कूटत्रयं तुर्ययुक्तं मूर्द्धिन पातु सदा मम । अष्टार्णः पातु सर्वांगे पातु गोपाल सुन्दरः ॥ ॐ क्लीं ह्रीं' इत्यधिकम् ।

क्लीं[1] कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय धीमहि ।
तन्नोऽनङ्गः प्रचोदयात्, एषा मां पातु चोर्ध्वतः ॥३१॥
इति ते कथितं विप्र, सर्व[2] मन्त्रौघविग्रहम् ।
त्रैलोक्यमङ्गलं नाम, कवचं ब्रह्मरूपिणम्[3] ॥३२॥
ब्रह्मेशप्रमुखाधीश[4] — नारायणमुखाच्छ्रुतम् ।
तव स्नेहान्मया ख्यातं, प्रवक्तव्यं न कस्यचित् ॥३३॥
गुरुं प्रणम्य[5] विधिवत्कवचं प्रपठेत्तु यः ।
सकृद्द्विस्त्रिर्यथाज्ञानं सोऽपि[6] सर्वतपोमयः ॥३४॥
मन्त्रेषु सकलेष्वेव देशिको नात्र संशयः[7] ।
शतमष्टोत्तरं चापि, पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ॥३५॥
हवनादि[8] दशांशेन, कृत्वा तत्साधयेद्ध्रुवम् ।

१–'क्लीं' इति नास्ति, २–ब्रह्म, ३–रूपकम्, ४–ब्रह्मणा कथितं पूर्वं, ५–अभ्यर्च्य, ६–स हि, ७–इत्यर्द्धंनास्ति, ८–दीन् ।

यदि स्यादसिद्धकवचो [१]विष्णुरेव भवेत् स्वयम् ॥३६॥
मन्त्रसिद्धिर्भवेत्तस्य, पुरश्चर्या[२] विना ततः ।
स्पर्धामुद्धूय सततं लक्ष्मीर्वाणीवसेत्ततः ॥३७॥
पुष्पांजल्यष्टकं दत्वा, मूलेनैव पठेत्सकृत् ।
दशवर्षसहस्राणां[३] पूजायाः फलमाप्नुयात् ॥३८॥
भूर्जे विलिख्य[४] गुटिकां, स्वर्णस्थां धारयेद्यदि ।
[५]गोरोचनाकुंकुमाभ्यां, कस्तूरीरक्तकैः पुनः ॥३९॥
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ, सोऽपि विष्णुर्न संशयः ।
[६]पठनाद्धारणात्सर्वा, पृथ्वी मधुपुरी समा ॥४०॥
यत्र तत्र विपन्नोपि, मथुरायां मृतो भवेत् ।
अश्वमेधसहस्राणि, वाजपेयशतानि च ॥४१॥

१–सिद्धिरेव न संशयः, २–र्या विधानतः, ३–मुखे, ४–णि, ५–खब्राङ्गुलिकां,
६–इत्यर्द्धंनास्ति, ७–इति श्लौको नास्ति ।

महादानानि यान्येव, प्रादक्षिण्य भुवस्तथा ।
कलां नार्हति तान्येव, सकृदुच्चारणाद्यतः[1] ।४२॥
कवचस्य प्रसादेन, सायुज्यं[2] लभते नरः ।
त्रैलोक्यं मोक्षयेदेव[3], त्रैलोक्यविजयी भवेत् ॥४३॥
इदं कवचमज्ञात्वा. भजेद्यः पुरुषोत्तमम् ।
शतलक्षं प्रजप्तोऽपि, न मन्त्रः सिद्धिदायकः[4] ॥४४॥

❀ इति श्रीसनत्कुमारतन्त्रे त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कवचं समाप्तम् ❀

१–ततः, २–जीवन्मुक्तो भवेन्नरः, ३–क्षोभयत्येव, ४–तस्य सिद्ध्यति ।

प्रकाशक एवं मुद्रक :

Shreeju Prakashan

श्रीजू प्रकाशन

श्रीजू प्रेस, भरतपुर

shreeju.prakashan@gmail.com